

flere Medlemmer, der ønske at faae noget Saadant gjort. Jeg henstiller til Dem, at her er en Veilighed; nu skalde De benytte den. Her er et stort Foretagende at flytte derover, og hvis De nu ikke følge os her, saa har det jo kun været Bind med at faae noget Saadant gjort. Thi det kan jo ikke være Meningen, at man vilde affie den lille Klue forleden Dag, om at faae Arkivet fra Viborg til Aarhus, og saa sluge denne store Kamel; det kan jeg dog ikke tro. Jeg gjør altsaa sikker Regning paa, at de Medlemmer, som ere saa begejstrede for at gjøre Aarhus til denne store By, nu følge os paa dette Punkt. (Hage: Viborg er jo ogsaa en stor By!) Javel, men det er nu Aarhus, jeg taler om. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 17 af Mindretallet vil jeg kun gjøre opmærksom paa, at naar vi have stillet dette Underædringsforslag til Vædringsforslaget under Nr. 16, er det fordi der er Noget i første Stykke af Nr. 16, som vi ikke anse for rigtigt. Der er for Resten allerede blevet gjort opmærksom paa af den sidste ærede Taler (Falkenstjerne), at der virkelig er Noget i dette, naar man skal til at begynde at tale om Planen, Maalet for den enkelte Skoleundervisning, lære denne at kjende. (Dalsgaard: Det have vi jo ogsaa i vort Forslag!) Nei, De have ikke. Et æret Medlem af Flertallet siger, at de have det i deres Forslag, men det vidner kun om, at det ærede Medlem ikke har læst vort Forslag, thi ellers vilde han vide, at deri staar: „Grundtræet ved Virksomhedsplanen“, og det er noget ganske andet end Undervisningsplanen, der jo egentlig kun er det, der gaar under Navn af Timetabeller. Mener det ærede Medlem nu virkelig, at vi skulle have vore Timetabeller indsendte fra Skolerne til Ministeriet, altsaa have Ministeriet til at approbere disse? Dersom vi skulle til det, vilde jeg sige, at saa kan der blive temmelig trange Tider for Lærerne ved disse Skoler, især hvis de agte, som de naturligtvis gjøre, at blive anerkjendte. Det er det Særlige. Men vi lægge ogsaa Vægt paa, at der ved disse Skoler foruden Undervisning i disse særlige Fag, i Virkeligheden ogsaa kan meddeles almindelige Kundskaber. Med Hensyn til Vædringsforslagene under Nr. 18 og 19 skal jeg gjøre opmærksom paa, hvad det ærede Medlem for Kolding (Berg) jo alt har, at i Vædringsforslaget under Nr. 18 ville De se Forskjellen mellem vor Stilling og Flertallets med Hensyn til det hele Forhold. Medens Flertallet lægger hele Styrelsen, hele Forholdet i Ministeriets Haand, har Mindretallet gennem denne Vædring, og for Resten gennem alle sine

Forslag, tilkjendegivet, at det vil lægge det ikke blot i Regeringens, men ogsaa i Lovgivningsmagtens Haand, altsaa i de 3 Lovgivningsfaktoreres Haand, at ordne dette Forhold saaledes, at baade Anerkjendelse af Skolerne, Tilskud til Skolerne og Slikt bliver at basere paa en Overenskomst. Se, det er hele Forskjellen, det vil jeg bede Dem lægge Mærke til, saa meget mere som man jo gaar saa vidt i sin Tillid til Administrationen, at man ikke engang sætter Maximalgrændser. Ja, det er jo i Grunden mærkeligt at tænke sig, at det skal komme dertil, at Ministrene sige til dette Thing: Ja, vi takke naturligtvis for den store Tillid, der vises os ved, at man vil give dette her, men vi ønske at faae Maximalgrændse sat. Hvor er denne umaadelige Tillid kommen fra, at man stiller disse Regler op og siger værsgo! Ministeren kan tage ligesaa Meget, han vil; Ministeren føler sig virkelig ligefrem generet af denne mageløse Tillid. Han udtalte sig i Dag derimod og udbad sig at være frit for en saadan Tillid. Vort Forslag under Nr. 19 gaar ud paa at give Tilskud til det første Anlæg af disse Skoler. Deri har Flertallet ikke kunnet følge os. Jeg vil nu sige, at naar man veed, hvordan det er gaaet med Hensyn til Oprettelsen af Folkehøjskoler naar det anses for rigtigt, nu da vi give til Oprettelsen af de saakaldte tekniske Skoler og Vagnende, ogsaa at give til Oprettelsen ved det første Anlæg af saadanne Skoler. I denne Vædring ligger der nu Noget, som jeg vil bede Dem lægge Mærke til. Det er, for det første, at det skal afgjøres ved Finantsloven, hvormed de skulle have, og dernæst at der skal tages Hensyn til flere Ting og da særlig til en Ting, som jeg vil bede lagt Mærke til, og det er Belliggheden. Jeg er nu enig med det ærede Medlem for Kolding i, at det ikke er godt, om vi faae her rundt omkring Kjøbenhavn en Del Landbrugsskoler og maaste slet ingen i Provindierne, og jeg vil tillige sige, at dersom vi gaa ud fra, at disse Landbrugsskoler skulle faae et udvidet Formaal — og det ere vi gaaede ud fra — idet man ved flere af dem vil tænke sig f. Ex. et Landbrug eller Meieribrug eller Havebrug ved Siden af, saa vil jeg sige Dem, at skulle vi derovre fra Vest- og Nordjylland sende vore Unge til saadanne Skoler, saa vilde det være rigtigst, da vi vel kunne gaa ud fra, at de i Reglen komme til at bo i de Egne, hvor de komme fra, at de uddannes i praktiske Brug, og f. Ex. ikke paa Sjællands federe Eiendomme, under helt andre klimatiske Eiendommeligheder, men at de blive uddannede paa Steder, der ere tilsvarende den Virkekreds, de skulle have, naar